

NOSTÀLGIA

Un relat de: [DJG](#)

Et trobo a faltar. Pensava que no ho faria tant, però ho faig. Cada dia més. Cada cop amb més ganes. Trobo a faltar el teu somriure. Trobo a faltar les teves mans - tan grans que en feien dues com les meves. Trobo a faltar les teves històries, sí, sí, aquelles que m'explicaves abans d'anar a dormir. Trobo a faltar quan, des de la meva habitació, sentia la televisió al pis de baix i sabia que la veuries fins tard; allò feia que dormís sense cap por. Trobo a faltar quan venies del mercat i em portaves cinc o sis barbies i me les deixaves sobre la taula. Trobo a faltar quan m'esperaves amb el garatge obert i em preguntaves què tal m'havia anat l'escola. Trobo a faltar-te a tu, assegut a la teva cadira, mirant pel·lícules de l'Oest. Trobo a faltar els teus cuinats, els teus menjars. Trobo a faltar la teva forta olor a colònia. Trobo a faltar els teus "un home net sempre fa goig" al sortir de la dutxa. Trobo a faltar veure't estirat al llit amb la mama, durant les nits. Trobo a faltar sentir els teus roncs durant les nits - tant forts...! Trobo a faltar sentir-me protegida a casa. Trobo a faltar tenir una família. Trobo a faltar la plenitud que sentia abans. Trobo a faltar la felicitat, de tant en tant. Trobo a faltar veure't llegir el diari amb les ulleres. Trobo a faltar quan m'escridassaves i em cridaves pel meu nom complert. Trobo a faltar les teves migdiades al sofà, els teus porrons de vi, els teus paquets de tabac "Camel". Trobo a faltar veure't al garatge, fent de fuster. Trobo a faltar moltes coses de tu. A vegades torno enrere i sembla que fa quatre dies que te'n vas anar per sempre, però, en realitat, fa una eternitat.

M'agradaria saber moltes coses: si ets feliç, si estàs bé allà on ets, si et sents orgullós de mi... però malauradament mai ho podré descobrir. Però, mentrestant, dia a dia, amb el propòsit de ser una mica més feliç - així com ho era abans - aniré recordant tots els per què et trobo a faltar i així, encara que no siguis aquí, amb mi, semblarà com si encara hi estiguéssis.

Recorda; sempre més et trobaré a faltar.